

Aamunkoitto

Kristuksen läsnäolon airu

Aamunkoitto-Aikakauslehti

kesäkuu 2025

Sisällysluettelo

Ominaisuusartikkeli.....	2
---------------------------------	----------

<i>Hengestä syntynyt</i>	<i>2</i>
--------------------------------	----------

Raamatun tutkimukset.....	19
----------------------------------	-----------

<i>Kainin ja Aabelin uhrilahjat</i>	<i>19</i>
---	-----------

<i>Nooa rakentaa alttarin</i>	<i>23</i>
-------------------------------------	-----------

<i>Abraham tarjoaa poikaansa lisakia</i>	<i>27</i>
--	-----------

<i>lisak kutsuu Herran nimeä.....</i>	<i>31</i>
---------------------------------------	-----------

<i>Jaakob pystyttää kivipilarin</i>	<i>34</i>
---	-----------

Kristillinen elämä ja oppi.....	37
--	-----------

<i>Jumalan tahdon hyväksyminen.....</i>	<i>37</i>
---	-----------

Seuraa mukana Raamatussa

Hengestä syntynyt

"Minä sanon teille totuuden: ellette synny uudesti, ette voi nähdä Jumalan valtakuntaa." - Joh. 3:3.

Kristityt ovat jo pitkään käyttäneet otsikkoamme "Hengestä syntyneet" ja avausjakeessa esiintyvää ilmaisua "uudestisyntyneet" kuvaamaan niiden nykyistä tilaa, jotka ovat ottaneet Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen. Monet uskovat myös, että niille, jotka ulkoisesti esittävät tämän väitteen, taataan taivaallinen palkinto heidän kuollessaan, ja että heillä on vain vähän, jos lainkaan, mahdollisuuksia epäonnistua, riippumatta heidän tämänhetkisestä elämänsä käytöksestä. Niin kriittisen tärkeää kuin tällaisten väitteiden pitäisikin olla, on yllättävää, että suhteellisen harvat kristityt pyrkivät ymmärtämään muita yksityiskohtia siitä, mitä tarkoittaa "Hengestä syntyminen" tai "uudestisyntyminen".

Tekstimme sanat Jeesus osoitti Nikodeemukselle, fariseukselle, joka tuli Mestarin luo yöllä saadakseen tietää lisää hänestä ja hänen opetuksistaan. (Joh.

3:1,2) Jeesuksen sanat vastauksena Nikodeemukselle kiinnittävät huomiota erääseen tärkeään Jumalan suunnitelman piirteeseen, joka toteutuu Jumalan Pyhän Hengen eli voiman avulla. Tämä jumalallisen järjestelyn piirre on se, että niiden, joiden on määrä elää ja hallita Kristuksen kanssa hänen Isänsä valtakunnassa, jonka on määrä siunata kaikki maan sukukunnat, on ensin "synnyttävä uudelleen" uuteen elämään. Jeesus käytti tuulen näkymätöntä voimaa havainnollistamaan yhtä tuon uuden elämän ominaisuuksista: "Niin on jokainen, joka Hengestä syntyy." jae 8.

Nikodeemus ei ymmärtänyt, mitä Jeesus tarkoitti Hengestä syntymisellä. Hän kysyi: "Kuinka ihminen voi syntyä, kun hän on vanha, voiko hän mennä toisen kerran äitinsä kohtuun ja syntyä?" (jae 4). Jeesus selitti: "Se, mikä syntyy lihasta, on lihaa, ja se, mikä syntyy Hengestä, on henkeä." (jae 6) On kyseenalaista, ymmärsikö Nikodeemus tämän selityksen. Se välittää kuitenkin sen tosiasian, että Jeesuksen käsittelemän uuden elämän yhteydessä ajatusta syntymästä käytetään vain symbolisessa merkityksessä. Kyse ei ole, kuten Nikodeemus antoi ymmärtää, siitä, että ihminen astuu uudelleen äidin kohtuun syntyäkseen kirjaimellisesti toisen kerran.

Tässä, kuten niin usein Raamatussa, käytetään kielikuvaa auttamaan meitä ymmärtämään suurta totuutta. Sana syntynyt tai syntymä herättää mielessämme välittömästi ajatuksen uudesta elämästä. Jeesus sanoo, että Pyhän Hengen voiman kautta joidenkin oli määrä kokea uudestisyntyminen, mikä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että heidän oli määrä saavuttaa uusi elämä. Tämä olisi elämä, joka olisi niin erilainen kuin "lihasta syntynyt" elämä, että siihen syntyneet olisivat sekä näkymättömiä että voimakkaita. Koska nämä syntyvät Pyhän Hengen eli Jumalan voiman kautta, heistä tulee Jumalan hengellisiä lapsia. 1. Joh. 3:2

Vaikka Hengen synnyttämiseen ei liity tarvetta päästä kirjaimellisesti äidin kohtuun syntyäkseen uudesti, Uuden testamentin eri kirjoittajat toteuttavat metaforan varsin yksityiskohtaisesti, kun he viittaavat tähän Pyhän Hengen työn osa-alueeseen Herran vihittyjen uskovien sydämissä ja elämässä. Valitettavasti joissakin Raamatun käännöksissä ei useimmiten esitetä selvästi sitä, mitä kirjoittajilla oli mielessä. Tämä on johtanut siihen virheelliseen näkemykseen, että ihminen voi syntyä Hengestä vielä lihassa ollessaan. Tästä virheestä on syntynyt ilmaisu "uudestisyntyneet kristityt".

Uuden testamentin aikana puhutussa kreikan kielessä on vain yksi sana, joka kuvaa sekä synnyttämistä että syntymää. Tämä sana on "gennao". Siksi Jeesuksen ja apostolien käyttämän sanan yhteydessä on asiayhteyden perusteella määriteltävä, tarkoitetaanko sillä syntymää vai syntymää vai joissakin tapauksissa koko uuden elämän synnyttämisen prosessia.

Se on kreikankielinen sana "gennao", jota käytetään Matteuksen evankeliumissa 1:1-16, jossa kerrotaan Jeesuksen sukututkimus. "Aabraham siitti lisäksi, ja lisäksi siitti Jaakobin, ja Jaakob siitti Juudaksen ja hänen veljensä", sanotaan siinä. Sanaa "begat" käytetään tässä kertomuksessa kolmekymmentäyhdeksän kertaa, ja joka kerta se käännetään oikein begat. On selvää, että tässä tapauksessa begat on oikea käänнос. Kuinka oudolta kuulostaisikaan ja kuinka epätodelliselta kuulostaisi sanoa, että "Aabraham synnytti lisäksi"! Tämä pyhien kirjoitusten esimerkki osoittaa sen tosiasian, että luonnollisessa ihmismaailmassa uros huolehtii siittämisestä ja nainen synnyttää. Molemmat ovat välttämättömiä, jotta uusi elämä voisi alkaa.

Toisessa esimerkissä kreikankielistä sanaa "gennao" käytetään kahdesti, ja se käännetään

samassa jakeessa sekä "syntynyt" että "syntynyt". Teksti kuuluu: "Me tiedämme, että jokainen, joka on Jumalasta syntynyt, ei tee syntiä; mutta joka on Jumalasta syntynyt, se pitää itsensä, eikä paha koske häneen." (1. Joh. 5:18) Ollakseen johdonmukaisia kääntäjien olisi pitänyt käyttää sanaa "syntynyt" molemmissa tapauksissa. Ainoa ilmeinen syy, miksi näin ei tehty, näyttää olleen halu tehdä käännöksen fraseologiasta vähemmän toistuvaa.

Syntynyt nyt-syntynyt ylösnousemuksessa

Jos tarkastelemme syntymämetaforan koko merkitystä, meidän on todettava, että syntyäkseen on ensin synnyttävä. Toisin sanoen, kun uusi elämä halutaan synnyttää, on ensin synnyttäminen, sitten raskausaika, jonka aikana alkio ravitaan ja kehitetään ja siten valmistellaan syntymään sopivana ajankohtana. Näin Pyhän Hengen kaksitahoinen työ esitetään meille Raamatussa. Kun Jeesus sanoi Nikodeemokselle: "Sinun on synnyttävä uudestaan", hän puhui Pyhän Hengen valmiiksi saatetusta työstä, joka antaa uuden ja korkeamman elämän ylösnousemuksessa niille, jotka omistautuvat kokonaan Jumalan tahdon toteuttamiseen. Nikodeemukselle antamassaan

lyhyessä oppitunnissa Jeesus ei mennyt yksityiskohtaisesti osoittamaan, että ennen kuin joku syntyy Hengestä, hänen on ensin synnyttävä Hengestä. Muualla Uudessa testamentissa nämä yksityiskohdat kuitenkin esitetään selvästi.

Me luemme: "Omasta tahdostaan [Taivaallinen Isä] hän on siittänyt meidät totuuden sanalla, että me olisimme hänen luotujensa ensimmäisen hedelmän kaltaisia." (Jaak. 1:18) Tämä on tärkeä teksti, sillä se ei ainoastaan osoita, että siittäminen tapahtuu - ei ruumiillisesti - vaan kristityn sydämessä ja mielessä, vaan myös, että se tapahtuu Jumalan tahdosta "totuuden sanalla". Kohdassa 1. Piet. 1:23 meille annetaan tämä sama tieto. Siellä luemme: "Uudestisyntyneenä ["gennao"], ei turmeltuvasta siemenestä, vaan turmeltumattomasta, Jumalan sanan kautta, joka elää ja pysyy iankaikkisesti". Tässä "gennao" pitäisi oikeammin kääntää "syntynyt".

Kuinka selvästi tämä tuo esiin ajatuksen siittämisestä, sillä Pietari viittaa "siemeneseen". Luonnollisessa lisääntymisprosessissa siemen on se, joka synnyttää, ei syntymä. Niinpä apostoli viittaa tässä uuden elämän alkamiseen eli siittämiseen, ei sen loppuunsaattamiseen syntymässä. Hän sanoo, että siittämisen siemen on "Jumalan sana".

Olemme oppineet, että jokainen Jumalan sana Raamatussa on Hengen innoittama. Vanhan testamentin profetiat kirjoittivat vanhat pyhät miehet "Pyhän Hengen innoittamina". (2. Piet. 1:21) Kaikki Jeesuksen opetukset ovat suoraa tulosta siitä, että Pyhä Henki on valaissut hänen mielensä ja sydämensä. Sama pätee apostolisiin kirjoituksiin. Kun Jeesus viittasi Pyhän Hengen tuloon, hän kuvaili sitä "totuuden Hengeksi". (Joh. 15:26; 16:13.) On siis selvää, että totuuden sanan synnyttämäksi tuleminen tarkoittaa, että ihminen on Pyhän Hengen synnyttämä.

Tämä on tärkeä tosiasia, ja sen selkeä ymmärtäminen auttaa meitä suojautumaan monien kristittyjen omaksumaa käsitystä vastaan, jotka uskovat, että Pyhä Henki astuu suoraan uskovien elämään, puhdistaa heidät kaikesta synnistä ja tekee mahdottomaksi sen, että he voisivat koskaan pudota armosta. Juuri tämä virheellinen näkemys johtaa virheelliseen ehdotukseen: "Kerran armossa, aina armossa".

Jaakob ja Pietari antavat meille todellisen ajatuksen. Se on se, että Totuuden Sanan kautta uskovan mielessä ja sydämessä alkaa uusi elämä. Eikö tämä siis tarkoittaisi, että kaikki, jotka lukevat Jumalan

sanaa, ovat Pyhän Hengen siittämiä? Ei suinkaan. Tarkastelkaamme vertausta tarkemmin. Kaikkien olosuhteiden on oltava kunnossa siemenen vastaanottamista varten, jotta siittäminen voisi tapahtua. Näin on myös Hengen siittämisen kohdalla. Monet lukevat Jumalan sanaa, joiden mieli ja sydän eivät ole vastaanottavaisia sen elämää antaville totuuksille; ja vaikka he saattavat saada sen sivuilta jonkin verran lohtua ja opetusta, joka auttaa heitä ohjaamaan päivittäisissä tehtävissään, he eivät ole syntyneet uuteen elämään.

Täysi antautuminen

Täydellinen antautuminen jumalalliselle tahdolle ja Jumalan Sanan pyhille impulsseille on välttämätön edellytys sille, että on todella valmis vastaanottamaan Pyhän Hengen siittävän voiman Totuuden Sanan kautta. Jumalan osuus tässä ihmeellisessä järjestelyssä, jonka avulla muutamat harvat saavuttavat kuolemattoman elämän jumalallisella tasolla, oli hänen Hengen innoittaman Sanansa - ikään kuin siemenen - toimittaminen. Tämä Jumalan suunnitelman osa-alue toteutuu hänen ajatustensa voimalla uskovan ajatuksiin. Vaikka Luojalla olisi rajattomasti valtaa käytettävissään, hän ei tunkeudu toisen ihmisen mieleen ja aloita uuden mielen kehittämistä ilman,

kesäkuu 2025

että kyseinen ihminen ottaa sen vapaaehtoisesti vastaan.

Tässä näkyy yksi Taivaallisen Isämme ihmeellisimmistä ominaisuuksista. Kun Jumalan Henki liikkui vesien päällä alkuperäisen luomisen yhteydessä ja valmistellessaan maata ihmisten asumista varten, se oli hänen voimansa mielivaltaista käyttöä, mutta ei niin niiden synnyttämisessä, joiden on määrä elää ja hallita Kristuksen kanssa. Hän käytti valtaansa täyttääkseen Sanansa ajatuksillaan, jotka ilmaisevat hänen tahtonsa näiden suhteen, ja vakuuttaa heille, että kaikki tarvittava opastus ja apu annetaan heille, jotta he voivat tuntea ja toteuttaa hänen tahtonsa. Sitten hän on odottanut, että yksilö, jonka hänen kaitselmuksensa on saattanut kosketuksiin hänen Sanansa kanssa, päättää vapaaehtoisesti, antautuuko hän kokonaan ja täysin hänen tahtoonsa, sellaisena kuin Pyhä Henki on sen Sanansa kautta ilmaissut, vai ei.

Kallisarvoisessa Sanassaan Jumala on antanut kirjoittaa monia ihania lupauksia "kirkkaudesta ja kunniaista ja kuolemattomuudesta". (Room. 2:7.) Hän on ilmoittanut, että näiden "erittäin suurten ja kalliiden lupausten" avulla me voimme tulla

"osallisiksi jumalallisesta luonnosta". (2. Piet. 1:4) Pyhä Henki innoitti Jeesuksen sanomaan: "Minä menen valmistamaan teille paikan. ... Minä tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että siellä, missä minä olen, siellä tekin olisitte." Joh. 14:2,3

Kun tutkimme Jumalan sanaa, nämä lupaukset tulevat tietoisiksemme ja huomaamme, kuinka ihania ne ovat. Iloitsemme myös siitä loistavasta kaitselmuksesta, jonka Jumala on tehnyt ihmiskunnan maailmaa varten ja jota Pietari kuvaa "palautukseksi" eli maanpäällisen elämän palauttamiseksi. Iloitsemme siitä oivalluksesta, että kaikki Jumalan pyhät profeetat maailman alusta asti ovat ennustaneet "kaiken ennalleen palauttamisen aikoja", ja odotamme innolla näiden maanpäällisten lupauksen täyttymistä. Apt.3:20,21

Raamatun taivaallisten lupauksen saavuttaminen edellyttää kuitenkin antautumista ja uhrauksia. Tie, joka johtaa taivaalliseen hengelliseen syntymään, on "kapea", vaikea tie. (Matt. 7:14) Jeesus sanoi: "Jos joku tahtoo tulla minun perässäni [olla minun opetuslapseni], niin hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua." (Matt. 16:24) Muistamme myös Paavalin kehotuksen esittää ruumiimme "eläväksi uhriksi". (Room. 12:1) Nämä taivaallisen kutsumuksen ehdot vaikuttavat aluksi

vaikeilta, mutta niihin liittyvät lupaukset ovat kuitenkin, että jos olemme uskollisia, saamme elää ja hallita Kristuksen kanssa ja siunata hänen kanssaan kaikkia maan sukuja. Ilm. 20:4,6; 1. Moos. 12:3; 22:18; Gal. 3:8.

Niille, jotka pyrkivät olemaan osa Jumalan jumalallista perhettä taivaassa ja siunaamaan loput ihmiskunnasta hänen tulevassa valtakunnassaan, Jumalan suuri suunnitelma, sellaisena kuin se on ilmoitettu hänen Sanassaan, lisää edelleen heidän jumalallisen arkkitehdin arvostustaan. Hänen rakkautensa, jolla hän antoi Poikansa koko maailman lunastajaksi ja Vapahtajaksi, herättää heissä yhä kasvavaa rakkautta häntä kohtaan. (Joh. 3:16,17) Kristuksen rakkaus, joka kärsi ja kuoli ihmiskunnan puolesta, ulottuu yhä syvemmälle heidän sydämiinsä. Jos löydämme tällaisia jaloja ajatuksia sydämistämme ja jos ne harjoittavat meitä, päätämme Paavalin tavoin, että meidän "ei pitäisi enää elää [itsellemme]", vaan Jeesukselle ja sille rakastavalle taivaalliselle Isälle, joka lähetti hänet maailman Vapahtajaksi. 2. Kor. 5:14,15.

Kun olemme noudattaneet Jumalan kutsua antautua hänelle, antautua hänen Hengen innoittaman sanansa ohjaamiksi, tiedämme, että Raamatun

lupaukset niille, jotka täyttävät tämän ehdon, koskevat meitä. Nuo innoittavat lupaukset taivaallisesta kodista ja jumalallisesta luonnosta, sen sijaan, että ne olisivat, kuten ennen, jotain meistä erillistä, jota pidettäisiin vain mielenkiintoisena piirteenä Jumalan suunnitelmassa, tulevat nyt elämäämme elävöittäväksi vaikutukseksi. Jumalalle antautumisen kautta siemen alkaa heti synnyttää uuden elämän toivoa. Meidät on synnytetty Jumalasta "totuuden sanan" kautta. Jaak. 1:18

Uuden elämän ihme

Aivan kuten vain Jumala voi tehdä puun, niin kaikki elämä on ihme, jota meidän rajallinen mielemme ei voi käsittää. Näemme vastasyntyneen lapsen ihmeen ja ymmärrämme vaistomaisesti, että vanhemmat eivät itse asiassa antaneet lapselle elämää. He vain noudattivat niitä ehtoja, jotka Jumala suunnitteli tuhansia vuosia sitten, jotta maa täyttyisi lopulta hänen ihmisolentoillaan. (1. Mooseksen kirja 1:28). Paljon korkeammalla tasolla tämä on totta myös niiden osalta, jotka ovat Jumalasta Totuuden sanan kautta syntyneet. Se kuuluu Jumalan suurimpiin ihmeisiin, joissa on meidän siunattu etuoikeutemme olla mukana.

Jotkut ihmeet tapahtuvat lähes välittömästi, toiset taas pitkän ajan kuluessa. Kun Jeesus huusi Martan ja Marian kuolleelle veljelle: "Lasarus, tule ulos", ja hän, joka oli kuollut, "tuli ulos", se oli ihme, joka tapahtui lyhyessä ajassa. (Joh. 11:43,44) Luomisen ihme, sellaisena kuin se näkyi koko maailmankaikkeudessa, vaati kuitenkin pitkiä aikakausia toteutuakseen. Myös Hengen saamisen ja syntymisen ihme jakautuu pitkälle ajanjaksolle.

Ajattele aikaa, joka kuluu siemenen - eli Jumalan sanan - valmisteluun. Jumalan Henki ohjasi ihmeellisesti Raamatun kirjoittamista. Tuhansia vuosia kului siihen, että Jumalan ajatukset saatiin tallennettua tavalla, jolla ne pääsivät ihmisen mieleen ja sydämeen, niitä voitiin pohtia ja hyväksyä tai hylätä lukijan valinnan mukaan. Jumala saattoi suoraan täyttää ihmisen mielen ajatuksillaan, mutta mistä kukaan tietäisi, että ne tulivat Jumalalta? Sitä paitsi, kuinka hämmentävää olisi ihmisen kannalta huomata, että hänen mielensä täytettäisiin pakotetuilla ajatuksilla, kuten robotti olisi. Kuinka viisaita ovatkaan Jumalan tiet! Jumalan ihmeitä tekevä voima vaikuttaa muokkaamalla ihmisen elämän olosuhteita, jotta hän voisi valmistautua pääsemään syntymäsiemenen mieleen, mutta

jokaisen on hyväksyttävä nämä asiat ja toimittava niiden mukaan vapaaehtoisesti.

Vasta kun ymmärrämme, että tarvitsemme jumalallista apua, olemme todennäköisesti valmiita pohtimaan vakavasti Jumalan sanaa. Taivaallinen Isämme äärettömässä viisaudessaan ja rakkautensa hellyydessä tietää tarkalleen, millaiset kokemukset koskettavat tehokkaimmin niiden sydäntä, joita hän haluaa kutsua, jotta kutsuttu kuuntelisi hänen Sanaansa. Tämä Hengen synnyttämiseen valmistava työ on ihmeellinen, aivan kuten Jumalan Henki valmisti siemenen synnyttämistä varten. Jumalan osuuden jokainen osa hänen suunnitelmansa tässä piirteessä oli ja on ihmeellinen, aivan kuten jokaisen vastasyntyneen lapsen syntymä on ihme.

Hengen siittäminen on varmaa niiden kohdalla, jotka ovat tulleet vastaanottavaisiksi sellaisten elämänolosuhteiden vuoksi, jotka Jumala on ohjannut tätä tarkoitusta varten, ja jotka ovat opiskelleet hänen Sanaansa ja vapaaehtoisesti luovuttaneet elämänsä täysin siinä ilmaistulle jumalalliselle tahdolle. Kaikki, joita Jumala on tällä tavoin kohdellut, voivat vaatia lupauksia kirkkaudesta, kunniasta ja kuolemattomuudesta siinä

varmassa tiedossa, että jos he jatkavat uskollisina Herralle, he saavat "elämän kruunun". Ilm. 2:10

Syntymää ja synnytyistä kuvaavan kuvan mukaisesti Raamattu paljastaa, että kun alkio, uusi elämä , kehittyä, Jumalan Henki saa myös tämän aikaan Sanansa kautta. Uusi hengellinen mielemme ruokkii Jumalan lupauksia. Hengellisen kasvun, jos se miellyttää Jumalaa, on oltava jumalallisen kuvan mukaista. Näin Jumalan Henki edistää kristillisen hedelmän, rauhan, ilon, pitkämielisyyden ja rakkauden, kasvua. (Gal. 5:22,23; 2. Piet. 1:5-7.) Paavali antaa meille kauniin kuvauksen tästä Pyhän Hengen työstä sanomalla: "Uudistukaa mielenne hengessä, ... pukekaa päällenne uusi minä, joka Jumalan kaltaiseksi on luotu vanhurskauteen ja totuuden pyhyyteen". Ef. 4:23,24

Kun uusi elämä on kehittynyt niin pitkälle, että se on valmis syntymään, turmeltuva ruumiimme menee kuolemaan, ja uuden elämän syntyminen tapahtuu ylösnousemuksen kautta. (1. Kor. 15:53,54) Tässä Jumalan Henki eli voima tulee edelleen käyttöön. Paavali puhuu tästä mahtavasta voimasta, jota käytettiin herättämään Jeesus kuolleista tai, käyttäkseni käsittelemäämme symbolia, saamaan aikaan hänen syntymänsä Hengestä. Hän puhuu

"Jumalan voiman uskomattomasta suuruudesta meitä kohtaan, jotka uskomme häneen. Tämä on sama mahtava voima, joka herätti Kristuksen kuolleista ja asetti hänet kunniapaikalle Jumalan oikealle puolelle taivaallisiin maailmoihin." Ef. 1:19,20

Puhuessaan Nikodeemukselle Jeesus käytti tuulta havainnollistamaan joitakin niiden ominaisuuksia, jotka ovat syntyneet Hengestä ylösnousemuksessa. (Joh. 3:8) Tuuli on sekä näkymätön että voimakas. Niin tulevat olemaan kaikki ne, jotka Henki on ensin totuuden sanan kautta synnyttänyt ja jotka sanasta ravitsemalla jatkavat kehittymistään, kunnes he ovat valmiita olemaan "pyhien perinnön osallisia". (Kol. 1:12) Jumalallinen voima korottaa nämä taivaalliseen elämään. Heille annetaan taivaalliset eli taivaalliset ruumiit - katoamattomat ja kuolemattomat. 1. Kor. 15:40-44,53-58.

Kaikki Kristuksen veren kautta lunastetut aadamilaiset eivät näin ollen synny uudelleen taivaallisiksi olennoiksi. Jeesus ei sanonut Nikodeemokselle, että on välttämätöntä syntyä uudelleen, jotta voi elää uudelleen. Hän sanoi, että on synnyttävä uudestaan, jotta voi nähdä Jumalan valtakunnan, joka on taivaassa. (Joh. 3:3; Matt. 4:17.) Viittaus on siis niihin, jotka liittyvät Jeesuksen

kanssa taivaallisina hallitsijoina hänen Isänsä kauan luvattuun valtakuntaan. Missä tahansa valtakunnassa tai hallituksessa on hallitsijat ja alamaiset. Jeesus ja hänen todelliset opetuslapsensa tämän aikakauden aikana tulevat olemaan hallitsijoita Jumalan valtakunnassa. Nämä syntyvät sitten uudestisyntyneiksi. Jeesus oli ensimmäinen, joka koki tämän suuren muutoksen elämässä ihmisestä hengeksi. Hänen opetuslapsensa, hänen todellinen seurakuntansa, kokevat tämän uudestisyntymisen "ensimmäisessä ylösnousemuksessa" aikakauden lopussa. (Ilm. 20:5,6) Silloin Jumalan lupaukset palautetusta elämästä, joka on palautettua ihmiselämää, virtaavat taivaasta kaikkiin maan sukuihin. Joh. 3:14-17; Ilm. 21:2-5.

Kainin ja Aabelin uhrilahjat

Keskeiset jakeet: Herra kysyi Kainilta: "Miksi olet niin vihainen?". Miksi näytät niin masentuneelta? Sinut hyväksytään, jos teet oikein. Mutta jos kieltäydyt tekemästä sitä, mikä on oikein, niin varo! Synti kyyhöttää ovella ja haluaa hallita sinua." - 1. Moos. 4:6,7.

Valitut kirjoitukset:

1. Mooseksen kirja 4:1-25

ENDEMIKKKA Kateus on nostanut rumaa päätään langenneessa ihmiskunnassa rotumme alusta lähtien. Kainin ja Aabelin tarinassa avautuva suuri moraalinen draama on syvästi opettavainen kaikille. Sen opetusten pohtiminen edistää ja antaa voimaa vanhurskaaseen elämään. Avainjakeissamme keskitytään tarinan opetuksen ytimeen. Kain oli Aatamin ja Eevan esikoinen. Hänen vanhempansa olivat epäilemättä innoissaan ja kauhuissaan Jumalan antaman lisääntymislahjan tuloksesta. Pian Aatami ja Eeva saivat kuitenkin toisen pojan, Aabelin. Kainilla oli nyt kilpailu vanhempien

hellyydestä ja huomiosta. Tämä on saattanut alun perin vaikuttaa hänen mustasukkaisuuteensa Aabelia kohtaan.

Raamattujen mukaan Aabel piti lampaita ja Kain oli maanviljelijä. Aikanaan Kain toi Herralle uhrin maan hedelmistä. Hän oli tuona päivänä ensimmäinen, joka uhrasi Herralle. Hän saattoi tuntea suurta tyydytystä uhrinsa ensisijaisuudesta. Sitten Aabel uhrasi Herralle oman uhrinsa. Aabel uhrasi laumansa esikoisen ja sen rasvan. Herra kunnioitti sekä Aabelia että hänen uhriaan; Kainia ja hänen uhriaan ei kunnioitettu. Henkilökohtaisesta loukkauksesta ja uhrin hylkäämisestä suuttuneena Kainin ilme laskeutui.

Aabelin uhri hyväksyttiin Kainin uhriin nähden, eikä pelkästään siksi, että se oli eläinuhri eikä "maan hedelmä". On selvää, että viljaa, öljyä ja viiniä uhrattiin Israelin ilmestysmajajärjestelyissä ja ne olivat Jumalalle hyväksyttäviä. Kain ja hänen uhrinsa hylättiin, koska Abel oli vanhurskas ja hän ei ollut. Kainin sydämessä paloi kateus, joka sai hänet vihaamaan veljeään. Tiedämme, että veljesrakkaus on olennainen osa jumalallista elämää: "Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toisiamme, ei niin kuin

Kain, joka oli jumalattomasta ja murhasi veljensä. Ja miksi hän murhasi hänet? Koska hänen tekonsa olivat pahat ja hänen veljensä vanhurskaat."" 1. Joh. 3:11,12

Syy siihen, miksi Herra hylkäsi Kainin, käy näin ollen selväksi - hän kuului jumalattomaan"! Hänen tekonsa olivat pahoja. Kuitenkin Herra, aina armollinen, rohkaisi Kainia sanoen: "Miksi olet vihainen? Miksi näytät niin masentuneelta? Sinut hyväksytään, jos teet sitä, mikä on oikein. Mutta jos kieltäydyt tekemästä sitä, mikä on oikein, niin varo sitten! Synti kyyhöttää ovella ja haluaa hallita sinua. Mutta sinun on alistettava se ja oltava sen herra." 1. Moos. 4:6,7

Me kaikki hyötyisimme Herran Kainin opetuksesta. Synti on ovella. Se on niin lähellä jokaista meistä, mutta meidän on hallittava sitä! Meidän on vastustettava sitä kaikissa elämäntilanteissa. Kuten apostoli Hebrealaiskirjeessä opettaa kristittyjä: "Heittäkäämme pois kaikki, mikä estää, ja synti, joka niin helposti kietoo meidät. Ja juoskaamme sinnikkäästi meille määrättyä juoksukilpailua kiinnittäen katseemme Jeesukseen, uskon edelläkävijään ja täydellistäjään. ...Miettikää häntä, joka kesti syntisten vastustuksen, jotta ette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne. Taistelussanne syntiä

vastaa ette ole vielä vastustaneet niin pitkälle, että verenne olisi vuodatettu." Hepr. 12:1-4

Nooa rakentaa alttarin

Keskeinen jae: Se on oleva liiton merkki minun ja maan välillä." Viesti: "Minä asetan sateenkaareni pilveen, ja se on oleva liiton merkki minun ja maan välillä."

1. Mooseksen kirja 9:13

Valitut kirjoitukset:

1. Mooseksen kirja 8:20-22; 9:8-17.

Kiitollisena Jumalan kaitselmuksellisesta pelastuksesta Nooa rakensi alttarin. Siellä hän muisti ihmiskunnan historian uutta alkua. Tulva oli puhdistanut langenneen rodun; vain vanhurskas Nooa ja hänen perheensä jäivät henkiin. Herra oli nähnyt, "että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset olivat jatkuvasti vain pahoja". (1. Moos. 6:5) Nooa tarjosi vain eläimiä, joiden tiedettiin olevan raamatullisesti puhtaita. Hän halusi, että kaikki olisi jatkossa juuri oikein. Hänen uhrinsa tuotti rauhoittavan tuoksun Jumalalle, joka julisti: "En enää koskaan kiroa maata ihmissuvun tähden, vaikka kaikki, mitä he ajattelevat tai kuvittelevat, on lapsesta asti taipunut pahuuteen."

En enää koskaan tuhoa kaikkia eläviä olentoja." 1. Moos. 8:21

Kiitämme Noahia siitä, että hänen sydämensä halusi aloittaa alusta. Huomaamme kuitenkin myös, että Jumalan arvio ihmiskunnasta on, että "ihmisen sydämen mielikuvitus on paha hänen nuoruudestaan asti". Ketä ei ole kiusattu tai kiusattu muita leikkikentällä lapsena? Kuka ei ole kahlinnut huuliaan puhumasta pahaa toisista? Harva, jos kukaan.

Sateenkaari osoittaa Jumalan tiedon ja viisauden, jotka ylittävät ihmisen käsityskyvyn. "Ex *nihilo*" - tyhjästä - on termi, jota käytetään usein teologiassa kuvaamaan käsitettä, jonka mukaan Jumala loi maailmankaikkeuden tyhjästä. Paavali vahvistaa tämän: "Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmankaikkeus on luotu Jumalan sanan kautta, niin että se, mikä on nähtävissä, ei ole tehty näkyvistä asioista." Hepr. 11:3

Jumala suunnitteli atomin, maailmankaikkeutemme rakennuspalikan, ja sen kaikkien muunnelmien monimutkaisuuden. Ihmettelemme sitä, miten syvällisesti luomiseen on ajateltu. Miettikää vaikka vettä, joka on elintärkeää kaikelle elämälle.

Lisäämällä kaksi vetyatomia yhteen happiatomiin Luojamme loi aineen, joka voi olla nestemäisessä, kaasumaisessa ja kiinteässä muodossa. Jää, kiinteä muoto, on nestemäistä vettä kevyempää ja kelluu siksi. Tämän Jumalan ennalta tietämän ominaisuuden vaikutus on se, että muuten suurin osa planeetan vedestä pysyisi jäätyneenä ympäri vuoden. Vesi kerääntyy myös pilviksi, jotka, vaikka painavat miljoonia kiloja, leijailevat sulavasti maan yllä ja kastelevat maanpinnan.

Kun pilvet vuodattavat kallisarvoista sadettaan, auringonvalo paistaa sen läpi. Vesipisarat taittavat valoa ja jakavat sen eri aallonpituuksiin, jolloin syntyy kuva sateenkaaresta ja sen upeista väreistä. Onko tämä sattumaa? Ei todellakaan! Se on Kaikkivaltiaan Jumalan hyvin suunniteltu suunnitelma. "Kaikki hänen tekonsa ovat Jumalalle iankaikkisuudesta lähtien tuttuja." (Apt. 15:18) Sateenkaaret ovat toivon symboli. Niiden kauneus inspiroi meitä. Se vahvisti Nooalle, ettei Jumala enää koskaan toisi tulvaa tuhoamaan maata. Jumala sanoi: "Sateenkaari on oleva pilvessä, ja minä katson sitä muistaakseni iankaikkisen liiton Jumalan ja jokaisen elävän olennon välillä kaikesta lihasta, joka on maan päällä." Se on "ikuisia sukupolvia varten". 1. Moos. 9:16,12

Tämä tuo meille uuden merkityksen. "Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu." (2. Piet. 3:13) Maa, jossa vanhurskaus asuu, on maa, jonka puolesta rukoilemme päivittäin: "Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa"." Matt. 6:10

Abraham tarjoaa poikaansa lisakia

***Keskeinen jae: Ja Aabraham kutsui paikan
nimeksi: "Herra tahtoo antaa", niin kuin tähän
päivään asti sanotaan: "Herran vuorella on
annettava."***

1. Mooseksen kirja 22:14

Valitut kirjoitukset:

1. Mooseksen kirja 22:1-18

Avainjakeemme on otettu yhdestä voimakkaimmasta ja useimmin käsitellystä Raamatun tapahtumasta. Voi kuvitella, millaisen tunnetrauman Aabraham ja lisak kokivat - Aabraham Jumalan käskystä uhrata lisak polttouhriksi ja lisak koki, että hänen isänsä aikoi surmata hänet. Tätä Raamatun historian merkkihetkeä on tutkittu monissa selostuksissa. Katkera tarina tuotti kuitenkin kallisarvoista hedelmää - vahvistuksen Abrahamin lupaukselle. "Näin sanoo Herra: Koska sinä olet totellut minua etkä ole kieltänyt edes poikasi, ainoan poikasi, minä vannon oman nimeni kautta, että minä totisesti siunaan sinua. Minä lisään sinun jälkeläisiäsi

lukemattomaan määrään kuin tähdet taivaalla ja hiekka merenrannalla. Sinun jälkeläisesi valloittavat vihollostensa kaupungit. Ja jälkeläistesi kautta siunataan kaikki maan kansat - kaikki sen tähden, että olet totellut minua." 1. Moos. 22:16-18

Aabrahamin luottamus Jumalaan oli ylivoimainen. Ehkä hän epäili, että Jumala ei haluaisi hänen toteuttavan tätä uskon osoitusta. Tämä käy ilmi hänen viestistään hänen mukanaan olleille miehille. Nähdessään paikan, johon Jumala johdatti hänet uhraamaan lisäksi: "Pysykää täällä aasin kanssa", Aabraham sanoi palvelijoille. "Poika ja minä matkustamme vielä vähän matkaa. Palvomme siellä ja tulemme sitten heti takaisin." (1. Moos. 22:5). Huomaa, että hän sanoi "me", monikossa, "tulemme heti takaisin".

Kun isä ja poika nousivat uhripaikalle, "lisä puhui isälleen Aabrahamille ja sanoi: 'Isäni!' Isäni! Ja hän sanoi: 'Tässä minä olen, poikani'. Sitten hän sanoi: 'Katso, tuli ja puita, mutta missä on karitsa polttouhriksi? Ja Aabraham sanoi: 'Poikani, Jumala hankkii itselleen karitsan polttouhriksi'. Niin he kaksi menivät yhdessä." 1. Moos. 22:7,8

Aabraham sitoi lisäkin ja aikoi tappaa hänet veitsellä, kun Herran enkeli pysäytti hänen kätensä. Siellä, lähellä, piikkien ansassa tiheikössä, oli oinas, joka oli Jumalan kaitselmuksen kautta hankittu. Oinaan uhraaminen Israelin ilmestysmajassa merkitsi sitä, että Herra hyväksyi aiemmin uhratun karitsan tai härän. Tämä viittaa siihen, että Jumala katsoi lisäkin uhrin loppuun suoritetuksi ja että pässi merkitsi sitä, että hän hyväksyi sen. Jakeet 9-13.

Aabraham sanoi: "Poikani, Jumala hankkii itselleen karitsan." Herra huolehtii ja on itse asiassa jo huolehtinutkin. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Sillä Jumala ei lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan maailmaa hänen kauttansa Joh. 3:16,17

Jeesus on todellakin Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin ja avaa elämän portin ihmisluvun palauttamiselle. (Joh. 1:29) Tämä on evankeliumin sanoman ytimessä, kuten apostoli Paavali totesi Galatalaiskirjeessä. "Koska Raamattu ennusti, että Jumala vanhurskauttaisi pakanat uskon kautta, se julisti evankeliumin Aabrahamille etukäteen sanoen:

"Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi."
Galatalaiskirje 3:8

Iisak kutsuu Herran nimeä

Keskeinen jae: Ja hän rakensi sinne alttarin ja huusi Herran nimeä ja pystytti sinne teltan, ja Iisakin palvelijat kaivoivat sinne kaivon." "Ja hän rakensi sinne alttarin ja huusi Herran nimeä ja pystytti sinne teltan."
1. Mooseksen kirja 26:25

Valitut kirjoitukset:
1. Mooseksen kirja 26:16-33

Avainjakeemme keskittyy Iisakin oleskelun huipentumaan nälänhädän aikaan. Alun perin hän saattoi ajatella menevänsä Egyptiin, jossa Niilin tasaisen virtauksen ansiosta ruoka ja vesi olivat lähes taattuina. Hänen isänsä Aabraham käytti tätä strategiaa. (Ks. 1. Moos. 12:10) Jehova kuitenkin neuvoi Iisakia jäämään Luvattuun maahan. Jumala tekisi oppitunnin osoittaakseen kykynsä elättää kansaansa. Herra ei halunnut Iisakin valitsevan helppoa tietä. Oppitunnin pointtina: Jumala huolehtii jopa hyvin vaikeissa tilanteissa.

Vesi on välttämätöntä nälänhäädästä selviytymiselle. Iisak muisteli isänsä maahan kaivamia kaivoja ja

pyrki löytämään ne ja palauttamaan niiden kallisarvoisen virtauksen. Mitä niille oli tapahtunut? Filistealaiset olivat tukkineet ne estääkseen niiden käytön. Raamatun mukaan lisä "pystytti teltan Gerarin laaksoon ja asettui sinne asumaan. Ja lisä kaivoi uudelleen ne vesikaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä Aabrahamin aikana, sillä filistealaiset olivat tukkineet ne Aabrahamin kuoleman jälkeen. Ja hän kutsui niitä niillä nimillä, joilla hänen isänsä oli niitä kutsunut." 1. Moos. 26:17,18; 21:25-31.

Isänsä uskon muiston kunnioittaminen ja kunnioittaminen vaikutti lisäkin haluun nimetä kaivot niiden entisen nimen mukaan. Tämä on hyvin pitkälti Jeremian sanoman hengen mukaista: "Näin sanoo Herra: Kysykää muinaisia polkuja, kysykää, missä on hyvä tie, ja kulkekaa sitä, niin te löydätte levon sielullenne." (Jer. 6:16) Meidän on hyvä pitäytyä "muinaisilla poluilla", joilla isämme vaelsivat. Nuo polut paljastuvat maan syvimmissä vesikaivossa - Pyhässä Raamatussa, josta kumpuaa totuuden elävä vesi.

lisä käski palvelijoitaan kaivamaan uudelleen Aabrahamin kaivot. Oli iloinen tilaisuus, kun ensimmäinen tuotti vettä. Ilo jäi lyhyeksi. Paikalliset paimentolaiset riitelivät lisäkin palvelijoiden kanssa

sanoen: "Vesi on meidän". Lisä luopui siitä ja kutsui sitä sopivasti nimellä Esek, joka tarkoittaa "riitaa". Hänen palvelijansa kaivoivat seuraavan kaivon, mutta tulos oli sama. Gerarin karjamiehet riitelivät heidän kanssaan, ja jälleen lisä hylkäsi tuon kaivon ja antoi sille nimen Sitnah, joka tarkoittaa "vastakkainasettelua". Sinnikkyys ja usko Jumalan lupauksiin vahvistivat lisäkin päättäväisyyttä, ja hän jatkoi isänsä kaivojen palauttamista. 1. Moos. 26:19-21

Kolmas, juuri korjattu kaivo tuotti myös vettä, eikä sen oikeuksista syntynyt riitaa. Lisä antoi sille nimen *Rehoboth*, joka tarkoittaa "leveää paikkaa". "Niin hän antoi sille nimen *Rehobot*, koska hän sanoi: "Sillä nyt Herra on tehnyt meille tilaa, ja me saamme olla hedelmällisiä maassa."" (Jae 22.) Tämän riemu ennakoi psalmistin sanoja: "Hän myös vei minut ulos leveään paikkaan; hän vapautti minut, koska hän iloitsi minusta". (Psalmi 18:19) Näin lisä innostui huutamaan Herran nimeä, kuten hänen isänsä Aabraham oli tehnyt.

Nykyaikaiset epäilijät kieltävät Jumalan kansalta elävän veden - Pyhän Raamatun. Hän, kuten aina, huolehtii meistä. Lisäkin tavoin me huudamme iloisesti Herran nimeä, vapauttajaamme.

Jaakob pystyttää kivipilarin

Keskeiset jakeet: Jaakob otti kiven, jonka hän oli laittanut päänsä alle, pystytti sen pylvääksi ja kaatoi öljyä sen päälle." "Seuraavana aamuna Jaakob otti kiven, jonka hän oli laittanut päänsä alle, ja pystytti sen pylvääksi. Hän antoi sille paikalle nimen Beetel." - 1. Moos. 28:18,19.

***Valitut kirjoitukset:
1. Mooseksen kirja 28:10-22***

Tämän päivän keskeiset jakeet osoittavat myönteisen lopputuloksen vaikeaan tilanteeseen. Jaakob oli paennut veljensä Eesaun luota. Meille kerrotaan, että kun Eesau sai tietää, että hänen veljensä oli ottanut lisäkin siunauksen, hänen aikeistaan tuli murhaavia. Hän puhui ääneen sisäiset kostoajatuksensa. Jotkut lisäkin perheessä kuulivat sen ja kertoivat siitä. Rebekka, joka oli nyt tietoinen tilanteesta, neuvoi Jaakobia menemään veljensä Laabanin luo PaddanAramiin ja ehkä löytämään sieltä vaimon.

Rebekka halusi, että Herran tahto toteutuisi Jaakobin puolesta. Kun hän sai tietää lisäkin aikomuksesta antaa siunauksensa Eesauille, hän aloitti seuraavan keskustelun Jaakobin kanssa: "Kuuntele minua, poikani. Tee juuri niin kuin minä sanon sinulle. Mene laumojen luo ja tuo minulle kaksi hienoa vuohta. Valmistan niistä isäsi lempiruokaa. Vie sitten ruoka isällesi, jotta hän voi syödä sen ja siunata sinut ennen kuolemaansa." 1. Moos. 27:8-10

Jaakob vastasi äidilleen: "Veljeni Eesau on karvainen mies, mutta minun ihoni on sileä. Mitä jos isäni koskettaa minua? Hän huomaa, että yritän huijata häntä, ja sitten hän kiroaa minut siunaamisen sijasta." Hän sanoi.

Mutta hänen äitinsä vastasi: "Kirottu olkoon sitten minä, poikani! Tee vain niin kuin minä käsken. Mene ulos ja hae vuohet minulle!" Jakeet 11-13.

Tyhjämpäiväiset sanat kantavat usein huonoa hedelmää. Rebekka sanoi Jaakobille: "Kirottu olkoon minun poikani", ja niin kävi. Hän ei enää koskaan näkisi Jaakobia.

Pakomatallaan Beersebasta Jaakob tuli erääseen paikkaan, ja kun yö lähestyi, hän asettui nukkumaan ja näkemään unta. "Hän tuli tiettyyn paikkaan ja jäi sinne koko yöksi, sillä aurinko oli laskenut. Ja hän otti

kesäkuu 2025 35

yhden tuon paikan kivistä ja pani sen päänsä eteen, ja hän asettui siihen paikkaan nukkumaan. Silloin hän näki unta, ja katso, maahan oli pystytetty tikapuut, joiden huippu ulottui taivaaseen, ja siellä Jumalan enkelit nousivat ja laskeutuivat tikapuita pitkin." 1. Moos. 28:11,12

Hänen unessaan Jumala seiso i tikkaiden yläpuolella ja sanoi: "Minä olen Herra, sinun isäsi Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala; minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä makaat. Myös sinun jälkeläisiäsi on oleva niin paljon kuin maan tomua; sinä levittäydyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun jälkeläisissäsi kaikki maan sukukunnat tulevat siunatuiksi". Katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua." Jakeet 13-15

Kun Jaakob ymmärsi, että Jumala vahvisti hänelle annetun suuren abrahamilaisen lupauksen, hän otti tyynynä käytetyn kiven ja pystytti sen alttariksi. Hän voiteli sen öljyllä ja nimesi paikan Beeteliksi, joka tarkoittaa "Jumalan taloa". Onko meillä kristittyinä voideltu kivi, jolle kaikki toiveemme ja unelmamme perustuvat? Todellakin, meillä on. Se on Voideltu Jeesus, uskomme kallio.

Jumalan tahdon hyväksyminen

***"Että minä tuntisin hänet ja hänen
ylösnousemuksensa voiman ja hänen
kärsimystensä osallisuuden, koska olen hänen
kuolemansa kaltainen." - Fil. 3:10.***

Käsitteellä "suostuminen jumalalliseen auktoriteettiin" tarkoitetaan alistumista hyväksytylle standardille tai mallille. Taivaallisen Isän tahto on, että hänellä on jumalallinen perhe, jonka pää on Kristus Jeesus, ja "pieni lauma" ihmiskunnan keskuudesta lunastettuja yksilöitä, jotka lopulta saavat kirkkauden, kunnian ja kuolemattomuuden. (Luuk. 12:32; Room. 2:7) Tämän luokan määrittelyt ovat seuraavat: "Sillä jonka hän on ennalta tuntenut, sen hän on myös ennalta määrännyt tulemaan Poikansa kuvan kaltaiseksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa." Room. 8:29

Kristuksen omistautuneet seuraajat ovat arvostaneet pyhien kirjoitusten todistusta siitä, että polku tällaiseen ylevään palkintoon edellyttää itsensä kieltämistä, ristin kantamista ja Mestarin jalanjäljissä

kulkemista. Apostoli Paavali toteaa tässä yhteydessä: "Kehotan teitä, veljet ja sisaret, Jumalan armon tähden uhraamaan ruumiinne elävänä uhrina, joka on pyhä ja miellyttävä Jumalalle - tämä on teidän todellinen ja oikea palvontanne. Älkää mukautuko tämän maailman malliin, vaan muuttukaa mielenne uudistumisen kautta. Silloin voitte koetella ja hyväksyä, mikä on Jumalan tahto - hänen hyvä, mieluinen ja täydellinen tahtonsa. Room. 12:1,2

Uskollisuus

Lojaalisuus muistuttaa paljon suostumusta. Se kuvaa uskollista uskollisuutta toiselle, toisin kuin osittainen myötätunto kyseistä henkilöä kohtaan. Uskovaiset eivät voi ystäväystyä maallisen hengen omaavien kanssa ja pysyä taivaallisen Isän mieliksi. Heidän on oltava täysin alistuneita Herralle ja vanhurskauden periaatteille. Kristus Jeesus sanoi: "Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta". (Joh. 18:36) Tämä tarkoittaa, että todelliset kristityt eivät voi liittoutua tämän "nykyisen pahan maailman" kanssa. (Gal. 1:4) Lisäksi meitä vastustavat voimat esiintyvät usein valon enkeleinä eksyttääkseen. 2. Kor. 11:14

"Kansalaisuutemme on taivaassa", ja pyrimme varmistamaan, että pääsemme runsaasti taivaalliseen valtakuntaan. (Filippiläisille 3:20) Mitään ei saavuteta tekemällä kompromisseja minkään suuren Vastustajan houkutusten suhteen. Uskollisuuden kuninkaiden Kuninkaalle on oltava vapaaehtoista ja täydellistä. Me olemme oppineet tuntemaan Herramme ja Vapahtajamme, ja tämän tiedon perusteella meillä on täysi luottamus hänen asiansa rehellisyyteen. Uskollisuutemme pitäisi olla täydellistä, koska rakastamme kuningastamme ja kapteeniamme ja meitä vaivaa ajatus siitä, että voisimme olla tyytymättömiä hänelle ja taivaalliselle Isällemme.

Rohkeus

Rohkeus on myös hyvin olennainen ominaisuus niille, jotka alistuvat Jumalalle ja hänen tahdolleen, mutta sen ei pitäisi syntyä itseluottamuksesta. Ne, jotka ymmärtävät omat heikkoutensa, voivat olla rohkeita, jos he luottavat taivaalliseen Isään ja odottavat häneltä armoa ja voimaa, jotta hän auttaisi heitä aina hädän hetkellä. (Hepr. 4:16; Sananl. 3:5,6.) Kun kristitty katsoo Jumalaan ja Kristukseen, hänen kapteeniinsa, ja tajuaa, että heidän voimansa tekee hänet vahvaksi, silloin hän voi todellakin olla rohkea. Jesaja 26:3,4

Hyvinä sotilaina meidän on luotettava siihen, minkä puolesta taistelemme. (2. Tim. 2:1,3) Uskomme ja luottamuksemme sen asian vanhurskauteen, jota palvelemme, pitäisi olla niin täydellistä, että kutsumme esiin kaikki voimamme ja kykymme vapaasta tahdostamme uhrautuvassa pyrkimyksessä tehdä yhteistyötä pelastuksemme kapteenin kanssa. (Hepr. 2:10) Kristittyinä sotilaina meillä ei pitäisi olla mitään henkisiä varauksia sen asianmukaisuudesta, mitä johtajamme pyytää meitä tekemään. Uskomme Jumalaan ja Kristukseen pitäisi olla niin täydellinen, että vaikka emme ehkä aina ymmärtäisikään, miksi meitä pyydetään tekemään tiettyjä asioita, luottaisimme kuitenkin täysin siihen, että taivaallinen viisaus ohjaa meitä. Room. 8:28

Avain tämän kurssin menestyksekkääseen suorittamiseen on se, että alistumme Taivaallisen Isän tahdon toteuttamiseen. Pyhän Hengen vaikutus, joka ilmenee Jumalan sanan tutkimisen kautta, johdattaa meidät kaikkeen totuuteen, ja kun sitä sovelletaan uskollisesti elämässämme, siitä syntyy vanhurskas luonne. Joh. 16:13

Siinä määrin kuin me kristittyinä "muutumme" yhä enemmän Jumalan tahdon mukaisiksi, "totuuden sanan" pyhittävä vaikutus antaa meille

mahdollisuuden edistyä hengellisesti. (Room. 12:2; Jaak. 1:18; Joh. 17:17.) Joskus voi kuitenkin tulla paineita sekä sisältä että ulkoa, jotta käyttäytymisemme tai uskomuksemme olisi sellaisten normien mukaista, jotka eivät välttämättä edusta sitä, mitä ymmärrämme Jumalan tahdoksi meille tai mitä uskomme olevan pyhien kirjoitusten opetuksia tietystä asiasta. Meidän kristittyjen on yksilöllisesti annettava tili Jumalalle taloudenhoitotyöstämme. (Room. 14:12; 1. Kor. 4:2.) Siksi meidän ei pitäisi välttämättä ottaa ohjenuoraksi sitä, mitä muut saattavat ajatella, vaan meidän on tehtävä totuus omaksemme ja "koeteltava kaikki, pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää", kuten vanhan ajan jalot beireläiset tekivät. 1. Tess. 5:21; Ap. t. 17:11.

Ennakkoluulot Antiokhiassa

Kun pohdimme vaikutteita, jotka tähtäävät ajatusten tai toiminnan yhdenmukaisuuteen kristillisessä yhteisössä, tai kun kiinnitämme kohtuuttomasti huomiota siihen, miten uskovaiset saattavat nähdä meidät, saamme mieleemme voimakkaan opetuksen. Galatalaiskirjeessä 2:11-21 Paavali kertoo eräästä tilanteesta, jossa hänen oli tarpeen moittia apostoli Pietaria, jota monet juutalaiskristityt todennäköisesti pitivät eturivin apostolina. Kun

kesäkuu 2025

Pietari tuli ensimmäisen kerran Antiokiaan, hän söi vapaasti kristityiksi kääntyneiden kanssa, jotka olivat syntyperältään pakanoita. Myöhemmin joukko juutalaisia kristittyjä tuli Jerusalemistä vierailulle. Ilmeisesti he pitivät edelleen kiinni erilaisista Mooseksen lain mukaisista säännöistä, ja kun he saapuivat, Pietari lakkasi olemasta yhteydessä pakanaveljien kanssa, koska pelkäsi, että uutiset hänen käytöksestään kulkeutuisivat takaisin Jerusalemiin ja siellä oleviin juutalaisveljiin.

Barnabas ja muut seurasivat Pietarin esimerkkiä. Pietari tiesi hyvin Korneliuksen kääntymisen yhteydessä, että Jumala "ei ole puolueellinen". (Apostolien teot 10:34) Siksi hän teki virheen kieltäytyessään syömästä ympärileikkaamattomien uskovien kanssa, mikä antoi ymmärtää, että Mooseksen laki tarjosi korkeamman tason pyhityksen kuin "uskon vanhurskaus". (Room. 4:13) Paavali moitti Pietaria sopivasti tekopyhyydestä huomauttamalla, että juutalaisilla kristityillä oli uusi asema, joka perustui uskoon Kristuksen lunastusuhriin, ja että he olivat kuolleet laille. Näin ollen, koska laki ei voinut vanhurskauttaa ketään, pakanoita ei pitäisi asettaa sen alaisuuteen. Gal. 2:14-21

Jos Hengen synnyttämä seurakunnan tukipilari, kuten Pietari, saattoi virheellisesti alistua joidenkin juutalaisten veljiensä vääränlaisen uskomuksen vaikutuksen alaiseksi ja näin ollen olla suostumatta Jumalan selvästi ilmaisemaan tahtoon, eikö meidänkin pitäisi olla nykyään haavoittuvaisia toisten mielipiteille, joita yhteisöllämme on? Yksittäinen seurakunta eli ecclesia, jonka kanssa voimme olla yhteydessä, on hyvin erityinen järjestely, jonka taivaallinen Isämme on tarjonnut, jotta meitä voitaisiin vaalia ja kehittää, kun pyrimme tekemään kutsumuksestamme ja valinnastamme varman. Keskinäisissä opinnoissamme meidän tulisi ottaa huomioon paitsi opiskelemamme asiasisältö myös sanoman taustalla oleva henki. Room. 2:28,29; 7:5,6.

Luemme esimerkiksi 1. Joh. 3:14:sta: "Me tiedämme, että olemme siirtyneet kuolemasta elämään, koska me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta veljeään, jää kuolemaan." Kaikessa kanssakäymisessämme toisiimme nähden tämä on varmasti pyhien kirjoitusten kohta, joka on pidettävä mielessämme. Kuitenkin, koska meillä on tämä uuden luomakunnan aarre saviastian sisällä ja koska olemme innokkaita ja innokkaita palvelemaan Herraa, on aivan ilmeistä, että toisinaan huomaamme, että on tilaisuuksia kitkiin, kun saatamme ilmaista itseämme eri tavalla

kesäkuu 2025

kuin toinen veljeskunnan jäsen. (2. Kor. 5:17; 4:7.) Pyrkikäämme tunnollisesti katsomaan toisiamme ei lihan mukaisen ulkonäön perusteella, vaan uskokaamme ja toimikaamme sen tiedon mukaan, että aivan kuten Jumala on kutsunut meidät, niin hän on löytänyt myös muita jalokiviä, jotka kamppailevat lihansa kanssa kuten mekin; ja meidän tulisi keskittyä niihin asioihin, jotka sitovat meidät yhteen rakkauden hengessä. 1. Samuel 16:7; 2. Kor. 10:7.

Kristittyjen vapaus

Jumalan tahdon nöyrä alistuminen on tärkeää myös kristillisen vapauden käyttämisessä niiden totuuden kohtien osalta, joita ei tue selkeä "näin sanoo Herra". Kyse ei ole pelkästä arvailusta, johon meidän jokaisen tulisi ryhtyä, vaan jos meillä todellakin on pyhä kirjoitus todisteena siitä, mitä sanomme, sen pitäisi riittää. Jos joissakin tapauksissa on esitetty ajatus, joka ei ole sopusoinnussa sen kanssa, miten se mielestämme pitäisi ilmaista, meidän pitäisi olla vapaita puhumaan veljiemme kanssa erikseen ja keskustelemaan siitä rakkaudessa, kunnes Taivaallinen Isä aikoo selventää asian yhdelle tai toiselle. Joka tapauksessa voimaa ei pitäisi käyttää tarkan yhdenmukaisen ajattelun saavuttamiseksi,

vaan kuten Raamattu julistaa, "olkoon kukin täysin vakuuttunut omasta mielestään". Room. 14:5

Uuden testamentin varhaisimmista ajoista lähtien Herran kansan seurakuntia perustettiin eri paikkoihin. Raamattu antaa ohjeita näiden ryhmien perustamisesta. (1. Tim. 3:1-7; Tiit. 1:5-9; 1. Piet. 5:1-3.) Ne, jotka palvelevat, olivatpa he sitten vanhimpia tai diakoneja, valitaan virkaan seurakunnan äänestyksellä. Sellaisena se asettaa seurakunnan korkeammaksi auktoriteetiksi ja jumalallisen tahdon osoittajaksi. Jos luokan arvostelukyky tiettyjen toimintatapojen tai käytäntöjen suhteen poikkeaa vanhimman arvostelukyvystä, vanhimman tulisi alistua luokan tahtoon silloin, kun kyse on vain ekklesian mieltymyksestä, toisin kuin perusopin kysymyksissä, moraalisissa kysymyksissä tai omantunnon loukkauksissa. Toisaalta ja noudattaen vastuuta valita vanhimmat, joihin ekklesia luottaa, Herra on ohittanut niin että seurakunnan äänestyksellä valittiin tietty henkilö. Näin ollen koko seurakunnan velvollisuutena olisi tukea ja rohkaista vanhinta siinä määrin kuin he huomaavat hänen pyrkivän tuntemaan ja toteuttamaan Herran tahdon uskollisesti.

Juhlahenki

Kristuksen ruumiin jäsenten välistä kilpailuhenkeä tai puoluehenkeä on vältettävä. Luemme 1. Kor. 1:10-13:sta: "Vetoan teihin, rakkaat veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen valtuuttamana, että eläisitte sopusoinnussa toistenne kanssa. Älköön seurakunnassa syntykö erimielisyyksiä. Olkaa pikemminkin yksimielisiä, ajatuksissa ja päämäärissä yhtenäisiä. Sillä eräät Kloen perheenjäsenet ovat kertoneet minulle riitanne, rakkaat veljet ja sisaret. Jotkut teistä sanovat: 'Minä olen Paavalin seuraaja'. Toiset sanovat: 'Minä seuran Apollosta' tai 'Minä seuran Pietaria' tai 'Minä seuran vain Kristusta'. Onko Kristus jakautunut ryhmittymiin? Onko minut, Paavali, ristiinnaulittu teidän vuoksenne? Onko joku teistä kastettu Paavalin nimeen?" Jumalan kansan keskuudessa esiintyvien hajaannusten pitäisi olla vakava huolenaihe, varsinkin jos harjoitetaan painostusta, jolla pyritään estämään mahdollisuudet yhteyteen muiden kristittyjen kanssa, joita pidämme Hengen synnyttäminä.

Voi tietysti olla hyvin perusteltuja syitä, joiden vuoksi fyysinen ero Herran kansan keskuudessa on joskus välttämätön. Kuitenkin siinä määrin kuin

tunnustamme toisemme veljiksi Kristuksen ruumiissa, lahkolaisuuden ei pitäisi ilmetä. Jos luomme ihmisten luomia rajoja, joita ei ole pyhien kirjoitusten mukaan sallittu, ja uskomme, että jotkut veljet eivät ole yhteytemme arvoisia vähäisten erojen vuoksi, on vaarana, että harjoitamme henkeä, joka on vastoin oppia ruumiin ykseydestä. Tällainen henki osoittaisi huomattavaa tyytymättömyyttä Jumalan tahtoon yhteydessämme. Ps. 133:1-3; Ef. 4:1-3,15,16; Fil. 2:3.

Idolit

Edelliseen liittyy läheisesti mahdollisuus luoda epäjumalia johtajistamme ministeriössä. Ilmestyskirjan 19:10 lukee: "Minä lankesin hänen jalkojensa juureen kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi: "Ei, älä kumarra minua!". Minä olen Jumalan palvelija, aivan kuten sinä ja veljesi ja sisaresi, jotka todistavat uskostaan Jeesukseen. Palvokaa vain Jumalaa. Sillä profetian ydin on antaa selkeä todistus Jeesuksesta." On esitetty, että apostoli Johannes edustaa tässä yhteydessä Kristuksen ruumiin uskollisia jäseniä, erityisesti osoitteessa aikaa, jota parhaillaan elämme. Tätä ajatusta edelleen viemällä meitä varoitettaisiin palvomasta niitä, jotka saattavat olla avuksi ravitsemassa meitä Jumalan totuudella. Meidän tulisi arvostaa kaikkien niiden uskollisia

kesäkuu 2025

ponnisteluja, jotka ovat mukana Herran palveluksessa, mutta meidän ei tulisi asettaa heitä palvonnan epäjumaliksi. Room. 1:25

Tämä sama ajatus näyttää löytyvän apostoli Paavalin sanoista: "Älkää antako kenenkään, joka nauttii valheellisesta nöyryydestä ja enkelten palvonnasta, tehdä teitä epäpäteviksi. Sellainen henkilö myös puhuu yksityiskohtaisesti siitä, mitä on nähnyt; hän paisuttelee tyhjänpäiväisiä käsityksiä hengettömällä mielellään." (Kol. 2:18) Aiheettoman kunnianosoituksen antaminen niille, jotka palvelevat, on sopimaton henki, josta meidän tulisi olla tietoisia, ja se ei ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa kristitylle. Meidän ei pitäisi edistää tällaista asennetta, vaikka meidän pitäisi tunnustaa ja tunnustaa kaikki, jotka uskollisesti palvelevat Jumalan palveluksessa.

Yhteiskunnalliset paineet

Mitä tulee painostukseen, joka voi tulla maailmasta sen normien mukaisesti, on monia vaikutteita, jotka olisivat mieluisia lihallemme, mutta jotka voivat estää meitä suostumasta Jumalan tahtoon. Tästä syystä me luemme: "Asettakaa mielenne taivaan asioihin, älkääkä maallisiin asioihin. Sillä te olette kuolleet, ja

teidän elämänne on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa."" (Kol. 3:2,3). Monet kulttuuriin, virkistykseen ja harrastuksiin liittyvät toiminnot, jotka eivät ole syntisiä, ovat lihaa miellyttäviä. Kristillisen vapauden arvostaminen muistuttaa meitä siitä, että toisin kuin tietyt kiellot, jotka annettiin Israelin kansalle lakiliitossa, emme löydä Uudesta testamentista monia "ei saa" -kieltoja, jotka liittyvät uskovien käyttäytymiseen. Niinpä me haluamme täyttää sydämessämme rakkauden lain ja vanhurskauden lain hengen niin kuin ne on ilmoitettu Jumalan tahdossa meitä kohtaan.

Vaikka kristillinen vapaus ei salli kenenkään meistä laatia sääntöjä toisillemme, se ei myöskään tarkoita, että voimme tehdä mitä haluamme ilman seuraamuksia. Näin ollen on tärkeää, että etsimme raamatullisia ohjeita, joiden avulla voimme määrittää, missä määrin erilaiset harrastukset joko tyydyttävät lihaa tai ovat sopusoinnussa uhrautumisen ja vihkiytyneen elämän hengen kanssa. Jos yksilöllisen tarkastelun jälkeen huomaamme, että jokin tietty toiminta on rakentavaa, jalostavaa ja taivaallista Isää ylistävää, meidän tulisi osallistua siihen mahdollisimman laajasti. Jos taas sillä ei näytä olevan hengellistä arvoa, saatamme haluta laittaa tällaisenkin hyvän asian uhrausalttarille.

Kotimme

Toinen alue, jota meidän on tarkasteltava alistuessamme Jumalan tahtoon, koskee asuinpaikkojamme. Kaikilla Herran kansalla on varmasti erilaiset olosuhteet, ja taloudelliset resurssit, joiden hoitajiksi meidät on tehty, voivat vaihdella huomattavasti. Jokaisen on itse etsittävä Jumalan johdatusta tälläkin alueella, kuten kaikissa yrityksissä. Tiedämme kuitenkin varmasti, että maailmassa painotetaan suuresti sitä, että on oltava muodikas koti, usein jopa äärimmilleen vietyinä.

Tällaisia esimerkkejä voitaisiin antaa loputtomasti, mutta esitämme kysymyksen: "Voisiko Herran kansaan vaikuttaa myös poikkeuksellinen huoli kotiensa ulkonäöstä ja koosta?" On mahdollista järjeistää, että meidän on tehtävä nykyiseen asuinpaikkaamme laajoja muutoksia suuren ajan ja kustannusten kustannuksella, koska haluamme majoittaa kristittyjä kanssakristittyjä viihtyisästi. Kukaan ei tietenkään voi tuomita sitä, mitä toinen veli tai sisar saattaa tehdä tällä linjalla. Meidän on kuitenkin ehkä rukoillen keskusteltava Isän kanssa siitä, heikentääkö tällainen osallistuminen tai toiminta millään tavoin tekemäämme uhraussopimusta.

Työpaikalla

Jotkut meistä saattavat joutua työssään hyvin vaikeisiin ja koetteleviin tilanteisiin, jotka aiheuttavat huomattavaa epämukavuutta lihassamme. Sitten saattaa tarjoutua erittäin suotuisa työmahdollisuus, mutta se saattaa vaatia toisenlaista työaikaa tai työskentelyä kaukaisessa paikassa, jolloin hengellinen yhteytemme loppujen lopuksi katkeaa. Saatamme joutua jäämään nyt säännöllisesti pois tietyistä kokouksista uusien työolosuhteiden vuoksi. Meidän on luotettava siihen, että etsimme Herran tahtoa ja suostumme siihen, kun teemme tällaisia päätöksiä tavalla tai toisella. Eikö ole mahdollista, että nykyinen vaikea tilamme, johon liha on joutunut, sallitaan, koska Herra tietää, että tarvitsemme joitakin kokemuksia, jotka opettavat meille kärsivällisyyttä ja häneen luottamista?

Toisaalta siirto voi olla Herran tahto, kuten silloin, kun hän lähetti Filippuksen erämaahan todistamaan etiopialaiselle eunukille. (Ap. t. 8:26-38) Jokaisen kokemus tällä linjalla on tietysti ainutlaatuinen hänen tilanteessaan. Raamattu ei aseta kovia ja tiukkoja sääntöjä tälle linjalle, poikkeuksena se, että jokaisen on "huolehdistava omastaan". (1. Tim. 5:8) Tämän lisäksi vastaukset, jotka voivat koskea kunkin

yksilöllistä tilannetta, voidaan löytää vain pysymällä hyvin lähellä Herraa.

Neljä tärkeää vaihetta

Harkitse näitä neljää tärkeää askelta Jumalan tahdon hyväksymisessä elämänkokemuksissa.

1. Tutki usein ja henkilökohtaisesti Jumalan sanaa. (2. Tim. 2:15) Koska olemme sitoutuneet olemaan Mestarin jalanjäljissä kulkevia seuraajia, on välttämätöntä, että löydämme aikaa tutkia säännöllisesti pyhiä kirjoituksia etsiessämme Isän tahtoa ja johdatusta elämässämme ja tutustuaksemme jumalallisiin periaatteisiin, joita voimme soveltaa käyttäytymisessämme. Jos Jumala todella on elämässämme etusijalla, meidän on järjestettävä aikataulumme niin, että voimme keskustella hänen kanssaan ja saada voimaa, jota hän haluaa antaa meille.

2. Tue paikallista kirkkoamme käymällä säännöllisesti seurakunnassa ja osallistumalla seurakuntayhteyteen ja opintoihin. Meille on hyvin tuttu kehoitus "älkää hylätkö kokoontumista", ja meidän tulisi arvostaa tätä järjestelyä tärkeänä keinona saada opetusta taivaalliselta Isältä. (Hepr. 10:25.) Tällainen yhdessäolo tässä ympäristössä

helpottaa muun muassa sellaista vuorovaikutusta, jonka avulla toinen toisemme panos voi tarjota keskinäistä hengellistä voimaa ja rakentumista kaikille, jos olemme oikein harjoitettuja. Meille ilmoitetaan, että "jokainen yhteinen auttaa", ja kun tapaamme lähimmän seurakuntamme jäseniä ja muita veljeskunnan jäseniä, kun meillä on siihen tilaisuus, meitä varotaan itsensä ylentämisen hengeltä. Ef. 4:16

3. Elä uhrautuvaista elämää. Mitä enemmän kieltäydymme itsestämme, sitä vähemmän olemme alttiita ahneelle hengelle, jolla Vastustaja pyrkii saamaan meidät ansaan, ja sitä helpompaa meidän on suostua Jumalan tahtoon. "Lihan himo ja silmien himo ja elämän ylpeys" ovat kaikki esteitä, jotka voidaan ja jotka on voitettava Pyhän Hengen vaikutuksesta ja tottelemalla taivaallista Isäämme pyrkimällä vaeltamaan niin kuin Mestariimme vaelsi. 1. Joh. 2:16

4. Rukoile usein ja keskittyneesti. Jos huomaamme henkilökohtaisessa tutkimuksessamme, että vastoin Jumalan sanaa olemme pystyttäneet sydämeemme jonkin epäjumalan, voimme lohduttautua sellaisilla teksteillä kuin 1. Joh. 1:9. "Jos me tunnustamme syntimme, niin hän on uskollinen ja vanhurskas antamaan meille syntimme anteeksi ja

puhdistamaan meidät kaikesta vääryydestä." Näin näemme, että on etuoikeutemme mennä armon valtaistuimen ääreen saadaksemme puhdistusta ja apua niiden tekojemme osalta, jotka eivät miellytä Herraa, erityisesti tapauksissa, joissa emme ole alistuneet hänen tahtoonsa. Lisäksi, jos olemme hyvin herkkiä vanhurskaudelle ja Jumalan miellyttämiselle, jopa silloin, kun emme ole tietoisia joistakin epäkohdista, sydämemme rukous on seuraavanlainen: "Varjelkoon palvelijasi myös tahallisista synneistä, älköön ne hallitsko minua; silloin minä olen nuhteeton ja viaton suuresta rikkomuksesta. Suuni sanat ja sydämeni mietiskely olkoot sinulle otolliset, Herra, minun väkevyyteni ja lunastajani."" Psalmi 19:13,14

Kun ajattelemme, että meidät on kutsuttu osaksi jumalallista perhettä, sen pitäisi saada meidät kunnioittamaan Jumalaa siinä määrin, että tekisimme mitä tahansa miellyttääkseen häntä, kunnioittaaksemme häntä ja pyhittääksemme hänen nimensä. Todellakin: "Herran kunnioittava pelko on viisauden alku; hyvä ymmärrys ja opettavainen sydän on kaikilla niillä, jotka tekevät Herran tahdon." Psalmi 111:10